trosečník

306 / 47

ročník VI.

23. listopadu 2026

FB Autocamp Sedmihorky

Milí přátelé!

Tak já nevím.
Říkám si 17. listopadu, to je dobře, že je Babiš někde v pejru, nebude ráno ucpávat kanály na Národní, stejnak bychom ho vypískali a za pokřiku *hanba!* vyhodili ten jeho věnec do koše.
A pak si říkám, ale Babiš by neměl zbaběle utíkat do ciziny, měl by bejt 17. listopadu doma, měl by jako premiér s náma oslavit ten svátek svátků, aby ocenil tu naši demokracii a svobodu.
Jsem rozpolcen. Asi si s tím skočím k doktorovi… ☺

turnov

Uvedení dvou nových publikací turnovského muzea. Už brzy!

Muzeum Českého ráje v Turnově letos slaví 140 let od svého založení. A právě při této příležitosti jsme pro vás připravili hned dvě nové publikace, které stojí za pozornost. Zveme vás na jejich slavnostní uvedení, které bude zároveň příležitostí potkat se, společně oslavit významné muzejní jubileum a nahlédnout do příběhů, které se skrývají za muzejními sbírkami i archeologickými nálezy našeho kraje.

Kniha „140 let Muzea Českého ráje v Turnově“ nabízí ohlédnutí za bohatou historií muzea i za posledním desetiletím, které přineslo řadu významných proměn, nových expozic, projektů a ocenění. Představí práci jednotlivých odborných oddělení a přiblíží také zajímavé příběhy vybraných sbírkových předmětů.

Publikace „Archeologie Českého ráje a horního Pojizeří“ autorů Jana Prostředníka a Petra Šídy vás zavede do dávné minulosti našeho regionu. V roli průvodce přiblíží osidlování zdejší krajiny od starší doby kamenné až po vrcholný středověk a představí pozoruhodné archeologické nálezy i příběhy lidí, kteří tu žili před tisíci lety.

👉 **Čtvrtek 3. prosince od 17:00, přednáškový sál Muzea Českého ráje**

Kmotři publikace 140 let Muzea Českého ráje v Turnově: Jan Luštinec, historik a emeritní ředitel Krkonošského muzea v Jilemnici, Jiří Klápště, radní města Turnova a náměstek hejtmana Libereckého kraje.
Kmotři publikace Archeologie Českého ráje a horního Pojizeří: Tomáš Hocke, starosta města Turnova, Martin Tomášek, vedoucí odboru archeologie Generálního ředitelství NPÚ
Těšíme se na společné setkání.
/ Muzem Českého ráje

Turnovské kulturní tipy:

středa 25. listopadu v 19.30 v divadle
Dvořákovo klavírní kvarteto
Dvořákovo klavírní kvarteto patří mezi přední české komorní soubory, které ctí nejlepší české interpretační tradice. Po debutu na festivalu Pražské jaro následovala četná pozvání na významná česká i zahraniční pódia. Nedávno se kvarteto představilo v Londýnské Conway hall a na festivalu komorní hudby v Lutonu. Opakovaně se vrací na mistrovské kurzy do Cambridge. Kvartetu byla věnována díla významných českých skladatelů (Karel Janovický, Martin Hybler, Ondřej Kukal, Jiří Teml ad.). Dvořákovo klavírní kvarteto pravidelně natáčí pro rozhlas a televizi i vlastní projekty na CD. Vstup v předprodeji 250,-

čtvrtek 26. listopadu v 19 hodin v divadle
Karel Roden: Kapitán Skvělouš
Muž – otec – superhrdina! Seznamte se s nejnenápadnějším hrdinou světa, jenž bojuje proti zloduchům, zachraňuje lidi a nedá dopustit, aby šly děti spát po večerce. Dojemný příběh plný vnitřní síly, nadnášejícího humoru, ale i smutku a otázek o existenci je divadelním zážitkem na jedno zhltnutí. V oceňované hře Alistaira McDowalla se představí oblíbený herec Karel Roden, jenž se převleče do scvrknutého pláště a silou svého talentu se zmocní monologu sršícího invencí. Vydejte se s námi na jedinečnou jízdu životem, která nám připomene, že i ti neporazitelní nejsou imunní vůči tragédii. V době, kdy se muži často zdají být vnímaní jako zbyteční, je hra o každodenním superhrdinovi dojímavým příběhem, i když se sentimentalitě vyhýbá jen o chlup. Jeho hrdinou je Mark, obyčejný chlapík, co se živí prodejem. Jednoho dne střetne ženu a stane se otcem dcery. Již brzy však bude muset vykročit ze svého stínu a stát se kapitánem Skvělounem, hlavně když se jeho manželství začne rozpadat.
Prodej vstupenek pouze v sítí tootoot

neděle 29. listopadu v 17.00 v kině Sféra
Královský balet: Manon

turnovsko

VYSKEŘ – Obec Vyskeř se ocitla v situaci, jaká se v komunální politice vidí jen zřídka. Samospráva vesnice s necelými čtyřmi sty obyvateli přestala v těchto dnech fakticky existovat, a to jen krátce poté, co ji voliči v říjnu poslali do funkce. Do podzimních voleb šlo ve Vyskři jediné uskupení s názvem Za Vyskeř, na kterém figurovalo devět kandidátů. Dosavadní starosta Jan Kozák už mandát neobhajoval, a tak lidé ze zmíněné devítky vybrali sedm nových zastupitelů. Zbylí dva se stali náhradníky. Povolební klid ale vydržel jen okamžik. Sotva se čerstvě zvolení zástupci obce sešli na ustavujícím zasedání, přišel nečekaný obrat. Během pouhých dvou dnů složili mandát nejen všichni noví zastupitelé,

ale i oba náhradníci, kteří by je podle zákona měli nahradit. Obecní samospráva se tak ze dne na den vyprázdnila do posledního místa. Pro Vyskeř to znamená nucenou pauzu v běžném rozhodování. Když v zastupitelstvu nezůstane nikdo a není z koho brát, samospráva zaniká. V takových chvílích nastupuje zákonný postup řízený státem. Ministerstvo vnitra musí do obce vyslat svého správce. Ten převezme nezbytnou agendu a zajistí základní chod úřadu, ale rozvojové plány nebo zásadní investice budou muset počkat. Jediným východiskem ze slepé uličky jsou teď nové, mimořádné volby. Otázkou ale zůstává, co přesně za hromadným odchodem celé devítky stálo a především, kdo se v malé obci najde, aby se vedení Vyskře ujal v příštím kole.
(Loužnický zpravodaj)

Soud zamítl obnovu řízení o občanství posledního šlechtického majitele Hrubé Skály

Úřady se nemusí znovu zabývat občanstvím Johanna Aehrenthala, posledního šlechtického majitele panství Hrubá Skála. Nejvyšší správní soud (NSS) zamítl kasační stížnost jeho snachy Alice Aehrenthalové, která se pokoušela prosadit obnovu řízení, jež konstatovalo ztrátu československého občanství po druhé světové válce.

Aehrenthalová podala žádost o obnovu řízení v roce 2024 a opřela ji o čestné prohlášení Karla Jareše. To mělo dokazovat, že Johann Aehrenthal za války pomáhal ruským zajatcům, poskytoval jim úkryt, ošacení i potravu. Ministerstvo vnitra žádost zamítlo a neuspěla ani se žalobou u Městského soudu v Praze.

Pražský soud přitom upozornil na zásadní okolnost: Jarešovi bylo v době popisovaných událostí pouhých 12 let, a proto pochyboval, zda vůbec mohl mít vlastní relevantní poznatky o Aehrenthalově jednání. Vedle toho soud přihlédl k řadě listinných důkazů.

V kasační stížnosti rodina namítala, že samotný věk svědka nevylučuje, že události vnímal a s odstupem jim porozuměl v širších souvislostech. NSS však tuto argumentaci odmítl. „Tvrzení stěžovatelky, že Karel Jareš mohl události jako dítě vnímat a později jim porozumět, ani její poukaz na to, že se jména aktérů mohl dozvědět až po roce 1945, samy o sobě nedokládají, že měl přímé poznatky o konkrétní pomoci Johanna Aehrenthala ruským zajatcům. Z čestného prohlášení přitom nevyplývá, kdy a za jakých okolností měl Karel Jareš takové jednání osobně zaznamenat," stojí v rozhodnutí soudu.

Johann Aehrenthal zemřel v roce 1972 v Rakousku. Ústavní soud již v lednu 2022 s konečnou platností potvrdil, že po okupaci přišel o československé občanství, protože se přihlásil k německé příslušnosti. Majetek rodu proto po válce připadl státu.

Aehrenthalová přesto usilovala o vydání někdejších rodových pozemků o celkové výměře přibližně 4 320 hektarů. Ty jsou dnes v rukou společnosti Rybářství Chlumec nad Cidlinou, státního podniku Lesy České republiky, Povodí Labe, Ředitelství silnic a dálnic, Správy železnic nebo měst a obcí v Libereckém kraji. Nejvyšší soud dovolání v této věci v polovině letošního roku odmítl.
Advokát rodiny Aleš Rozehnal dříve uvedl, že ohledně občanství původních majitelů panství probíhá více sporů a že rodina hodlá využívat další opravné prostředky.
(A11)

lomnice n/p

Kulturní a informační středisko zve v úterý 24. listopadu od 18 hodin do kina na cestovatelskou besedu Pavly Bičíkové – Příběhy od řeky Labe. Vstupné 150,- Kč lze zakoupit na webu www.kino.kislomnice.cz, v pokladně kina nebo v informačním centru.

Výstava betlémů opět netradičně

V rámci letošního již 25. ročníku přistoupili pracovníci muzea k vánoční výstavě poněkud jinak. Ve výstavní síni muzea v přízemí se objeví místo betlémů kolekce devíti velkoformátových scén k novému loutkovému pohádkovému filmu „Jak to

bylo se svatým Mikulášem“. Sám autor, Stanislav Kopečný ml., se o připravovaném záměru vyjádřil takto: „Film vzniká jako zcela unikátní, nezávislý projekt vycházející z mé šestnáctileté učitelské praxe. Na jeho tvorbě se podílí tým dobrovolných nadšenců, kteří mu věnují svůj volný čas a energii. Scény, loutky, příběh i scénář jsou mé autorské práce. Na filmu pracujeme intenzivně už čtyři roky (a v hlavě ho nosím osm) – premiéra je plánována v termínu prosinec 2026 - leden 2027 na YouTube kanálu Timber Tales Production, a to zcela zdarma, protože naším cílem je dostat „klidně plynoucí“ pohádky k co nejvíce dětem i dospělým.

Jdeme starou, téměř „trnkovskou“ cestou: poctivě a ručně. Nejedná se jen o výrobu animovaných filmů pro děti – je to i tvorba loutek (od spodových po marionety, typově od antiky po současnost), výroba dřevěných mečů a štítů pro kluky i holky a papírových vystřihovánek. Právě ta cesta, kdy věci vznikají vlastníma rukama, je na tom nejzábavnější a přináší další nové výzvy.“
Coby dlouholetý pedagog v mateřské školce v Pardubicích se v dnešní uspěchané době snaží prosadit záměr nabídnout dětem, stále více odkázaným na digitální svět, navracení se k pohádkám, které v sobě nesou kousek moudra i pravdy a jsou zpracovány klasickou formou. Zkrátka umožnit jim alternativní výběr trávení svého volného času a pokusit se navázat na křesťanské kořeny. Zároveň ukazuje cestu učitelkám v mateřských školách ve výuce a vysvětlování tradic a svátků – svatého Mikuláše, svatého Martina, Betlémského příběhu i Tří králů. Ukázky z tvorby Stanislava Kopečného měli možnost návštěvníci lomnického muzea vidět již na první letošní výstavě modelů nazvané „Když se zkrotí papír a nanuková dřívka“, kde prezentoval dvě scény.

Vyznavači tradičních vánočních zvyků, ke kterým neodmyslitelně patří i kouzlo betlémského příběhu o narození malého Ježíška, rozhodně nepřijdou zkrátka. Naopak. Pouze jsme tuto kolekci přesunuli do prvního, druhého a třetího patra muzea. Díky zvětšené ploše máme tak možnost veřejnosti odprezentovat větší množství exponátů; některé z nich již řadu let uložené před zraky návštěvníků v depozitářích. K vidění bude celá řada unikátů tvořených z různých materiálů, ať už jde o dřevo, modurit, sklo, vlnu, pálenou hlínu, keramiku papirmache, papír, kukuřičné šustí, perník, vizovické těsto oříšky atd. Dalším hlediskem, jak se dají betlémy dělit je na: statické, závěsné, reliéfní, skříňkové, oltářní a mechanické. Nesmíme zapomenout ani na venkovní, k jejichž velké renesanci v posledních letech dochází (jen v našem okolí je v době adventu a vánočních svátků k vidění více jak dvě desítky souborů různých velikostí a provedení – např. v Nové Vsi nad Popelkou, Tatobitech, Mříčné, Železnici, Horní Branné, Roztokách u Jilemnice, Sytové. Pochopitelně musíme uvést i naše město Lomnici nad Popelkou, kde se rozměrný betlém z dílny pana Václava Teichmana postupně rozrůstá o další postavy. Výše uvedené lokality jsou vhodným typem na váš výlet ve svátečním čase).

Výstava bude doplněna o mimořádnou kolekci čtrnácti reliéfních dřevořezeb s tématikou „Křížové cesty“, autora pátera Františka Kocmana, které před půl

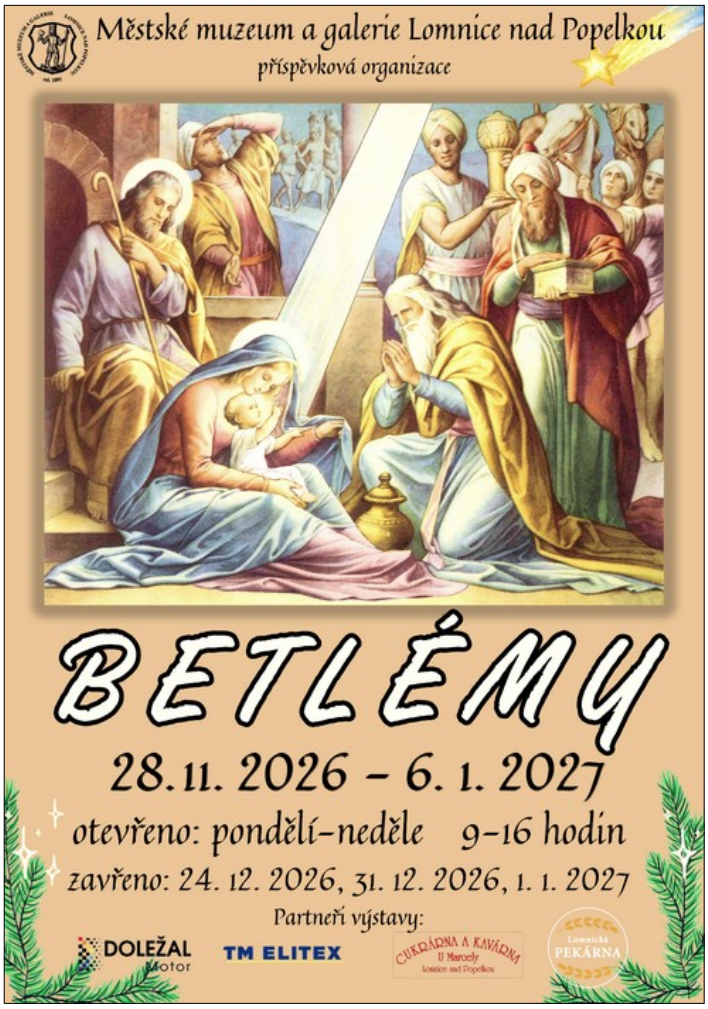
stoletím vytvořil pro kostel v Hošťce na Litoměřicku.

Nebudou chybět další doprovodné kulturní akce. V úterý 1. 12. od 17 hodin - „Adventní zastavení“ - druhé setkání s povídáním o vánočních zvycích a perníku s Janem Luštincem, emeritním ředitelem Krkonošského muzea v Jilemnici, a Danou Holmanovou, perníkářkou oceněnou jako Nositelka tradic. Součástí večera bude vystoupení písničkářky Českého ráje Marušky Špačkové „Zpívání mezi betlémy“, tematicky zaměřené na advent a vánoční svátky.
O týden později taktéž v úterý 8. 12. od 17 hodin – „Betlémský příběh stokrát jinak“ – přednáška Hanky Macháčkové, etnoložky z Regionálního muzea v Jičíně.
Těšit se můžete i na jičínský soubor Fidle a jejich „Tříkrálový koncert“ v úterý 5. ledna od 19 hodin. Už nyní srdečně zveme!

/ Jan Drahoňovský, ředitel muzea a galerie

MĚSTSKÉ MUZEUM A GALERIE
LOMNICE NAD POPELKOU, P. O.
JAK TO BYLO SE
SVATÝM MIKULÁŠEM
VÝSTAVA
POHÁDKOVÝCH
SCÉN
K LOUTKOVÉMU
FILMU Z DÍLNY
STANISLAVA
KOPEČNÉHO ML.
28. 11. 2026
- 6. 1. 2027
OTEVŘENO DENNĚ: 9 -16 H
ZAVŘENO: 24. 12. 2026, 31. 12. 2026,
1. 1. 2027

Městské muzeum a galerie Lomnice nad Popelkou
příspěvková organizace
BETLÉMY
28.11. 2026 – 6. 1. 2027
otevřeno: pondělí–neděle 9–16 hodin
zavřeno: 24. 12. 2026, 31. 12. 2026, 1. 1. 2027
Partneři výstavy:
DOLEŽAL Motor
TM ELITEX
CUKRÁRNA A KAVÁRNA U Marcely
Lomnická PEKÁRNA

LOMNIČTÍ TOVÁRNÍCI

VLADIMÍR A JAROSLAV SÝKOROVI

Po první světové válce, v roce 1922, pře dal Josef Sýkora svou firmu synům Vladimírovi a Jaroslavovi, kteří z ní vytvořili veřejnou obchodní společnost Josef Sýkora, textilní závody v Lomnici nad Popelkou. Vladimír společně s rodiči řídil lomnickou továrnu a Jaroslav se věnoval obchodování, s čímž souviselo časté cestování po Evropě. V tkalcovně ve dvacátých letech pracovalo dvě stě dělníků a obrat firmy se pohyboval kolem patnácti milionů korun ročně. Osmdesát procent výrobků se vyváželo na Balkán, převážně do Jugoslávie, dále do Vídně, Budapešti, Milána a Hamburku. S rozšiřováním obchodní sítě souvisela i dostavba barevny, bělidla a nové šlichtovny v továrním areálu. Zvětšen byl také tovární rybník. Vybudovaly se betonové nádrže a nové filtrační zařízení, aby do Popelky nebyla vypouštěna kontaminovaná voda.

Další rozvoj firmy bohužel pozastavila hospodářská krize, i když se v továrně s menšími přestávkami a sníženým počtem zaměstnanců stále pracovalo. V létě 1935 nahlásila firma na semilský okresní úřad provedené technické změny a žádala o jejich schválení. Přesto se výroba po hospodářské krizi nerozjela tak, jak majitelé očekávali, a proto byla v polovině roku 1938 ukončena. Budova továrny byla prodána textilní firmě P. A. Šlechta a syn. Během roku 1939 byl objekt vyklízen, část zařízení odvezena do nové tkalcovny v Jugoslávii a část roz prodána. Jaroslav totiž v této době již trvale žil v Jugoslávii, kde rozjížděl textilní továrnu. Vladimír si naopak založil stro jírnu na výrobu textilních strojů a úzce s bratrem spolupracoval. Společně ještě vlastnili firmu Lintex, velko-obchod s kusovým textilním zbožím v Praze.

ING. VLADIMÍR SÝKORA (1892–1965) Po ukončení střední školy šel společně s bratrem Jaroslavem studovat na ně meckou vyšší textilní školu do Brna. Poté pokračovali ve vzdělávání v Německu, kde Vladimír studoval barvířský obor a Jaroslav obor hedvábnický. Během první světové války museli oba narukovat. Vladimír se v roce 1925 oženil s Marií Bobkovou ze Smržovky, dcerou českého výrobce skleněných lustrů Petra Bobka. Po narození syna Vladimíra se rodina přestěhovala do domu čp. 9 na Husově náměstí. O dva roky později se narodila dcera Květuška a v roce 1931 syn Jaro mír. Nejstarší Vladimír však v únoru 1930 zemřel – nakazil se břišním tyfem, stejně jako jeho teta Božena Sýkorová. Zdrojem nákazy byl soukromý vodovod v továrně, který přiváděl kontaminovanou vodu ze studny. V roce 1937 Vladimír rozšířil činnost rodinné firmy o stro-

Svatební fotografie Vladimíra Sýkory (stojí za nevěstou) a Marie Bobkové z roku 1925, vpravo od novomanželů Josef Sýkora s manželkou Marií, rozenou Matouškovou (sbírka Jaroslava Kordíka)

jírenství. V garáži u domu rodičů v sousedství tkalcovny postupně vybudoval strojírnu na výrobu a opravu textilních strojů, které vyvážel převážně do Jugoslávie. Za války se za měřil na opravu osobních a vojenských aut, a proto svou provozovnu zvětšil. V únoru 1944 byl zatčen gestapem za valutový delikt a odsouzen. Manželka Marie se snažila u německých úřadů ně kolikrát intervenovat, ale zbytečně. Manžel se domů vrátil až 19. května 1945.

Po válce chtěl Vladimír obnovit výrobu textilních strojů, ale nadále opravo val i auta. Založil si další firmu Balkan Commerce se sídlem v Liberci, která se měla zabývat obchodem s Rumunskem a Jugoslávií. Strojírna by dodávala textilní stroje a zpět by se vozily výrobky z Balkánu.
Kvůli poválečné situaci se však firmě nepodařilo uzavřít žádný obchod a v roce 1947 byla zlikvidována. Národní správa nad strojírnou Vladimíra Sýkory byla ustavena 25. března 1948, od června bylo správou pověřeno Ústředí zemědělských strojních družstev Praha, které zde zřídilo strojní a traktorovou stanici (STS). Národní správa byla rozšířena i na rodinné pozemky, dům čp. 616, kde bydlela maminka Marie, a osobní auto. STS, která už od roku 1952 sídlila v nových prostorách ve Staré Lomnici, chtěla Sýkorův majetek převzít, a pro to žádala příslušné úřady o znárodnění. K tomu však nakonec nedošlo, protože nebyly naplněny zákonné podmínky, a zrušena byla i národní správa. STS pro story dílny na konci padesátých let pře nechala národnímu podniku Technolen, který zde o deset let později vybudoval novou budovu konfekce (Technolen 02).

Na začátku prosince 1948 byla ve Vladimírově domě na Husově náměstí pro vedena z příkazu Okresního národního výboru Semily (ONV) domovní prohlídka. Bylo zde nalezeno velké množství textilií, které byly odvezeny příslušníky Sboru národní bezpečnosti, aby bylo vše zaprotokolováno. Vladimír Sýkora byl zatčen, aby nemařil trestní řízení, a od veden do věznice lomnického okresního soudu (dnes budova ZUŠ). Hlavní přelíčení před trestní nalézací komisí ONV Semily se konalo v lomnickém Tylově divadle. Továrník Sýkora byl obviněn ze zadržování velkého množství textilií v době kritické hospodářské situace v textil ním odvětví v období od února 1947 do prosince 1948 a odsouzen k jedenácti měsícům a pokutě jeden milion korun. V dalších měsících byli vyslýcháni svědkové, z jejichž výpovědí vyplynulo, že nalezené látky byly v domě uskladněny už po uzavření tkalcovny v roce 1939, takže obvinění se nezakládalo na pravdě. Přesto byl Vladimír Sýkora v květnu 1949 Okresním soudem v Železném Brodě uznán vinným a odsouzen k jednomu roku těžkého žaláře, ztrátě volebního práva, propadnutí zabavených látek ve prospěch státu a peněžité pokutě sto tisíc korun. I když se odvolal a proběhla další soudní jednání, rozsudek byl nakonec potvrzen. Po více než roce věznění byl propuštěn ve velmi vážném zdravotním stavu. Vězněn byl znovu na začátku roku 1954, protože nezaplatil vyměřenou pokutu sto tisíc korun. Československé úřady se pokusily za bavit také majetek bratra Jaroslava, který podle nich žil v zahraničí bez povolení. Proti tomu se úspěšně odvolala vdova Jiřina Sýkorová, jež dokázala, že manžel nikdy nebyl oficiálně vyzván k návratu do republiky.

Sýkorovic hrobka v Lomnici

ING. JAROSLAV SÝKORA (1894–1956) **Jaroslav se v roce 1937 natrvalo usadil v Jugoslávii. Ještě před válkou se oženil s o sedmnáct let mladší Jiřinou. Během války žili ve Splitu, kde se jim narodili synové Vladimír, Jan a Miloš. Vybudovanou textilní továrnu mu však zabavili nacisté, kteří její vybavení odvezli do Německa. Na konci války byl tovární areál vybombardován. Po válce několikrát navštívil s rodinou maminku a bratra v Lomnici, ale zůstat zde nechtěli a odstěhovali se do Terstu. Na počátku padesátých let Jaroslav vážně onemocněl, podstoupil několik očních operací. Zemřel 29. května 1956. Jeho ostatky byly do rodinné hrobky převezeny v roce 1964. Ovdovělá Jiřina Sýkorová využila pozvání svého bratra a přestěhovala se se syny do Venezuely, protože se nechtěla vrátit do komunistického Československa. Synové Jaroslava Sýkory žijí ve Venezuele dodnes.**

BŘETISLAV SÝKORA (1898–1952) **Břetislav, třetí syn Josefa Sýkory, měl po vyučení převzít střižní obchod v domě čp. 9 na Husově náměstí, ale v roce 1916 byl odveden k vojsku. Poslední válečný rok dezertoval a skrýval se na různých místech, konec války strávil ve skladišti továrny. Po vzniku republiky se přihlásil do prvního pluku Stráže svobody, se kterým odjel na Slovensko, kde později zůstal a věnoval se obchodu s textilním zbožím. Kdy přesně se odstěhoval do**

USA, rodinné paměti Bohuslava Matouš ka (bratrance bratrů Sýkorových) bohu žel neuvádějí. Dočteme se v nich, že se tam dvakrát oženil a zemřel ve čtyřiapadesáti letech. V dalším díle si připomeneme textilní firmu Františka Svobody.

/ Lenka Morávková, kronikářka, *Lomnické rozhledy*

lomnicko

LIBŠTÁT - 5. prosinec od 18 hodin, Evangelický kostel v Libštátě
ADVENTNÍ KONCERT ALIKVOTNÍHO SBORU SPEKTRUM PRAHA
Po úspěšném libštátském koncertu přiví táme těleso znovu (sbormistr Jan Staněk, nositel Ceny Bedřicha Smetany). Vstupné 100 Kč, děti do 15 let zdarma.

6. prosinec v 17 hodin, KD Libštát
DO PYŽAM
Komedie Marca Camolettiho překročila po uvedení v Paříži (1985) 900 repríz a vysílala ji francouzská TV. Hraje Divadlo bez debat z Brandýsa nad Labem. Režie: Radek Bílek. Vstupné 150 Kč, vhodné pro děti od 12 let.

semily

Semilské kulturní tipy:

27. listopad v 19.30 ve Sboru Dr. Farského
PĚVECKÝ SPOLEK JIZERAN A INSTRUMENTALISTÉ PSO
V PŘEDVEČER ADVENTU
Písně J. Uhlíře a Zd. Svěráka (k 90. naro zeninám textaře a všestranného umělce), písně J. Suchého a J. Šlitra, Vánoční suita Semaforu (k 95. narozeninám J. Suché ho), Loutna česká (k 350. výročí smrti Adama Michny z Otradovic).

28. listopad ve 13.30 v Pojizerské galerii
KŘEST KNIHY JIŘÍ SALABA – OBRAZY
Vystoupí žáci ZUŠ Semily.

1. prosince v 19. 00 v Golfu
PŘÁNÍ
Čtvrté abonentní představení roku 2026. Vtipná, dojemná a překvapivě křehká ko medie Romana Vencla, napsaná přímo na tělo Janě Paulové k jejímu životnímu jubileu. Čekají vás jiskřivé dialogy, hu morné i dojemné situace a příběh o nadě ji, odvaze a síle přání změnit život. Hrají: Jana Paulová, Marek Němec, Klá ra Oltová / Vendula Wronka, Ladislav Hampl / Roman Vencl. V sále Kulturního centra Semily od 19 hod. Vstupné: 550 Kč.

2. prosinec v 19.00 v Golfu
RICHARD MÜLLER – VÁNOCE 2026
Richard Müller se vrací s pokračováním svého úspěšného vánočního koncertního projektu. Zazní největší hity i méně zná mé skladby v nových aranžích. Výjimečný hudební zážitek umocní jedenáctičlenná kapela včetně tří vokalistek a smyčcového tria, která známým písním dodá bohatší zvuk, dynamiku i novou atmosféru. Vstupné: 1.590 Kč, 1.390 Kč, 1.190 Kč a 990 Kč / dle místa sezení.

železnobrodsko

PĚNČÍN – Bývalá hospoda Formanka v Pěnčíně jde k zemi. Obec na uvolněném místě plánuje novou výstavbu. Bývalá vyhlášená hospoda Formanka, která v centru obce Pěnčín stála nevyužívaná zhruba patnáct až dvacet let, prochází kompletní demolicí. Vedení obce objekt v minulosti odkoupilo především kvůli jeho strategické poloze i havarijnímu stavu. Původní plány na rozsáhlou rekonstrukci ale vzaly za své. „Uvažovali jsme nejdříve o její rekonstrukci, kdy jsme chtěli vybudovat nějaký sál plus třeba knihovnu, ale technický stav budovy to za rozumných finančních prostředků neumožňoval," vysvětlil rozhodnutí starosta Pěnčína Ivan Matějček s tím, že pouhé udržování chátrajícího domu stálo obec každoročně zbytečné finance. Vedení obce naopak příjemně překvapila konečná cena demoličních prací. Zatímco původní odhady počítaly s náklady mezi 4,5 až 5 miliony korun, vysoutěžená nabídka činí necelých 1,6 milionu korun včetně DPH. Samotné práce dosud probíhají hladce a bez komplikací. Z objektu, který byl už na jaře vyklizen od zbylého komunálního odpadu a starého nábytku, postupně mizí krovy, dřevěné obložení, stropy i příčky. V další fázi pak těžká technika srovná se zemí i zbývající zděnou konstrukci včetně sklepních prostor. Materiál ze stavby najde další uplatnění přímo v místě. Kvalitní žulové kameny si obec uskladní pro budoucí projekty a zbytek zdiva po rozdrcení poslouží k zasypání terénní nerovnosti po suterénu nebo při úpravách na jiných obecních pozemcích. Postup u Formanky navíc zapadá do dlouhodobé strategie obce. „Když jsou to objekty na nějakém strategickém místě nebo pro obec výhodné, tak se je snažíme koupit, abychom měli rozvojové plochy," objasnil přístup k nemovitostem starosta Matějček. Uvolněná parcela zůstane dočasně prázdná a poslouží jako strategická rezerva

pro budoucí rozvoj centra. Vedení obce počítá s tím, že by zde v budoucnu mohlo vyrůst nové zázemí pro občany, například knihovna či jiné společenské prostory. Obec navíc disponuje ještě další rozvojovou plochou naproti školce. „Musíme se rozhodnout, kde, co bude a jestli potřebujeme obě plochy využít pro nějakou stavbu, nebo uděláme jednu univerzální větší. To je práce pro nové zastupitelstvo, mohou přemýšlet," uzavřel Matějček.
(text a foto Loužnický zpravodaj)

jilemnice

jičínsko

JIČÍN – Daniel Polman: Premiéra filmu ULTRA TOUR

Myslíte, že je možné ujet Tour de France i s přejezdy na kole den před pelotonem? No, možné to prostě není! Jenže pouze do doby, než se objeví Daniel Polman z Nové Paky, který to prostě projede. Dan je u nás v bijáku jako doma, a proto se už těšíme v úterý 1. 12. v 19 hodin na jeho nový film z této šílené jízdy! Film + přednáška a beseda. Profesionálně zpracovaný dokument vznikl ze záběrů štábu, který natáčel přímo ve Francii, z Danových videí, ale také historických záznamů z nejslavnějšího cyklistického závodu světa. V přednášce se můžete těšit na spoustu historek, zajímavostí a fotek.

/ Michal Miškovský, Biograf Český Ráj

KLUZIŠTĚ V JIČÍNĚ

Na Valdštejnově náměstí v Jičíně se dokončilo kluziště. Letos si zabruslíme trochu jinak – na syntetickém ledu, ten tvoří speciální plastové desky, které jsou sestavené do souvislé bruslařské plochy. Jejich povrch je upravený tak, aby po něm mohly klouzat klasické ocelové nože bruslí. Nepotřebuje chlazení, mrazení ani vodu. Takže se na něm dá bruslit i tehdy, když venku zrovna nemrzne. Na tento povrch je opravdu důležité dokonalé ostří, o to se vám postará obsluha brusky za poplatek 100 Kč a pokud brusle nevlastníte, můžete si je zapůjčit. Půjčovné je 80 Kč za dětské a 140 Kč za dospělácké nabroušené brusle. Vstupné na kluziště je zdarma a je možné ho navštívit od pondělí do pátku od 14:00 do 20:00 a o víkendech od 10:00 do 15:00 a od 16:00 do 20:00.

(MIC Jičín)

liberec

Novým primátorem Liberce se ve čtvrtek dnes stal Lukáš Hájek z vítězného hnutí Starostové pro Liberecký kraj (SLK). V tajné volbě získal 30 z 39 možných hlasů. Po osmi letech vystřídal pětatřicetiletý politik v čele Jaroslava Zámečníka ze stejného uskupení, který už před volbami oznámil, že o post primátora

nebude znovu usilovat. Ve vedení města ale zůstane, stal se náměstkem pro finance.

Hájek po zvolení řekl, že se chce věnovat zejména srozumitelnější, otevřenější komunikaci s občany. „Chci například vést veřejný kalendář své práce. Chci se věnovat třeba tomu, abychom tady na magistrátu více rozhodovali na základě dat a zapojovali například i umělou inteligenci.“
Navázat chce také na předchozí osmiletou práci SLK ve vedení Liberce.

Koalici v Liberci vytvořilo po letošních komunálních volbách vítězné SLK s hnutím Lepší Liberec a uskupením LOL (Liberec otevřený lidem) + Piráti. V 39členném zastupitelstvu mají 31 hlasů. Jedinou opoziční stranou je ANO, nikdo další se do libereckého zastupitelstva nedostal. (A11)

náš jubilant

Václav Čtvrtek

*** 4. dubna 1911 v Praze, † 6. listopadu 1976 v Praze**

Listopadový medailon věnujeme známému českému spisovateli, autorovi populárních pohádkových příběhů pro děti a čestnému občanu města Jičína, Václavu Čtvrtkovi.

Narodil se před 115 lety, 4. dubna 1911 v Praze jako Václav Cafourek. Václavem Čtvrtkem se stal úředně až v roce 1959. Za první světové války žil s matkou a bratrem u svého dědečka, bývalého jičínského starosty, tesaře a stavitele Václava Fejfara.

V Jičíně začal chodit i do školy. Po skončení války se rodina vrátila zpátky do Prahy. Zde vystudoval gymnázium a začal studovat práva na Karlově univerzitě. Po třech semestrech toho ale zanechal. Nejprve pracoval na okresním finančním ředitelství v Chebu, kde napsal svůj první román, zatím ještě nikoliv pro děti.

V roce 1949 se stal zaměstnancem Československého rozhlasu, kde do roku 1959 vystřídal několik funkcí. Působil jako dramaturg pohádkových pořadů, vedoucí vysílání pro školy, a nakonec jako vedoucí vysílání vědy a techniky pro mládež. Od roku 1960 se začal věnovat pouze své vlastní tvorbě. V jeho bohaté literární práci můžeme vysledovat dva okruhy. Psal příběhy ze života dětí a mladých lidí, např. My tři a pes z Pětipes, Malá letní romance nebo Kosí strom. Největší ohlas ale získaly jeho pohádkové knihy pro děti, inspirované fantazií lidových pověstí a pohádek.

Takových pohádkových příběhů napsal přes sedmdesát. Jejich děje umisťoval často na Jičínsko. Mnoho z jeho dětských knížek bylo také adaptováno pro televizní večerníčky. Ve spolupráci s Československou televizí vznikly animované seriály, např. Pohádky z mechu a kapradí, O loupežníku Rumcajsovi, O loupežnickém synku Cipískovi, O makové panence a motýlu Emanuelovi, Říkání o víle Amálce nebo o Kubovi a Stázině. Jeho pohádky se staly jedněmi z nejúspěšnějších pořadů pro děti vůbec, např. Večerníček O loupežníku Rumcajsovi převzalo třicet zahraničních televizních stanic.

Úspěch těchto pohádek byl založen také z nemalé části na jejich mistrovském výtvarném provedení. Na výtvarné stránce jeho knih se podílelo mnoho známých ilustrátorů – kromě nejznámějšího z nich, Radka Pilaře, to byli např. Zdeněk Miler, Karel Franta, Olga Čechová nebo Miloslav Jágr.

Do Jičína – jako do dějiště svých pohádek – se Václav Čtvrtek vždycky rád vracel. V roce 1975 byl jmenován čestným občanem města Jičína. Jsou zde po něm pojmenované jak ulice, tak náměstí. K padesáti letům vzniku kreslené postavičky loupežníka Rumcajse byla na okraji lipové aleje, naproti domku jeho dědečka, instalována dřevěná lavička, která připomíná oba tvůrce legendárního loupežníka.

Od roku 2006 nese jméno Václava Čtvrtka i jičínská knihovna, která jeho knížky shromažďuje a uchovává. V září 2026, při slavnostním otevření rekonstruovaných prostor knihovny, zde byla instalována výstava Jágrův svět v červené sukni, která představuje ilustrace Miloslava Jágra ke Čtvrtkově knížce Jak ševci zvedli vojnu pro červenou sukni.

/ Iva Rodrová, Jičínský zpravodaj

Tomáš Souček / sorry

trosečník – kulturně-společenský e-zin * vydavatel a redaktor: M. Fefík Podobský
***fefik.sorry@email.cz* * nechcete-li e-zin dostávat, dejte vědět!**
všechna čísla naleznete na internetu: *knihovna.jicin.cz/regionalni-zpravodaj*